'कथारचना'

विषय : सा मातुः चरणाम्बुजयोः एव मनः अर्पितवती ।

'कृपार्द्रहृदया लोकमाता'

एकस्मिन् नगरे सीता नाम्ना बालिका तस्याः कुटुम्बसमेतं जीवनमकरोत् । तस्याः गृहे, माता, पिता च आसन् । सा तस्याः पितरौ प्रति दत्तस्नेहं अवर्णनीयं भवति। सा एकं बालिका खलु, तथा तस्याः माता सीतां प्रति अधिकं श्रद्धा ददाति स्म। तस्याः कुटुम्बं अनिर्वचनीय स्नेहस्य उत्तमं मातृका अभवत् । सीता बाल्यकाले अपि तस्याः मातृसदृशं उत्तमभक्ता भवति। एकदा ते कुटुम्बसमेतं कोल्लूर मूकाम्बिका मंदिरे गच्छन्ति स्म । एतत् मंदिरदर्शनात्पूर्वं सीता मूकाम्बिकामातुः उत्तमभक्ता आसीत् । सा सदा तस्याः मातरं प्रति पृच्छति, "मातः वयं कस्मिन् दिने मूकाम्बिकामातुः मंदिरं ~~गच्छामः ?~~ गमिष्यामः ?" माता सदा प्रत्यवाचत् "लोकाम्बिकायाः निर्णयानुसारं वयं ~~गच्छामः~~ गमिष्यामः ।" एतत् उत्तरं सीतां प्रति तृप्तिकरं न भवति। सीता सदा मूकाम्बिकायाः कार्याणि चिन्तयति स्म ।

തിരുത്തി....................
64-ാമത് കേരള സ്കൂൾ കലോത്സവം, തൃശ്ശൂർ ★ പ്രോഗ്രാം കമ്മിറ്റി ★

~~वि~~ एकदा सीतायाः पिता सीतां प्रति वदति, "पुत्री वयं मून्नार नाम प्रकृतिरमणीयप्रदेशे विनोदसञ्चारार्थं गच्छामः। सीता एतत् यात्रायाः विवरं श्रुत्वा सन्तुष्टा न भवति। सा मातरं प्रति वदति, माते वयं कोल्लूर मूकाम्बिका मंदिरे गच्छामः, एतत् उत्तमं वा? माता प्रत्यवोचत्, "सीता एतत् यात्रा एकं उल्लासयात्रा अस्ति। तीर्थाटनार्थं वयं अनन्तरवसरे गमिष्याव। "सीता मनोदुःखेन रोदयति स्म। ते यात्रार्थं गच्छन्ति स्म। यात्रा मध्ये यानदुरन्तं सम्भवति स्म। भाग्येन सीता सुरक्षितोऽस्ति। किन्तु तस्याः ~~मातुः~~ पितरौ दुरन्ते ~~पीडयति स्म।~~ पीडन्ति स्म। सीता तस्याः मातुः लोकाम्बिका, मूकाम्बिकायाः चरणाम्बुजयोः एव मनः अर्पितवती। तस्याः पितरौ सौख्यार्थं प्रार्थयतिस्म। ~~दे~~ देवी तस्याः पुत्री सीतायाः विलापं श्रुत्वा कृपार्द्रहृदयात् अनुग्रहाणि वर्षितवती। सीतायाः पितरौ सौख्यं प्राप्नुवतः। पूर्णसौख्यं प्राप्यते स्यात् तस्याः पितरौ कुटुम्बसमेतं कोल्लूरमूकाम्बिका मंदिरे गच्छन्ति स्म। सीता तस्या पितरौ सार्थं सन्तुष्टेन भक्तिपूर्णेन ललितासहस्रनामस्तोत्रं मूकाम्बिकामंदिरे जपन्ति स्म। ते तेषां मनः लोकमातुः पादारविन्दे अर्पन्ति स्म। मातृ भक्ति रक्षति अनुष्ठितः।